Sínode
2021
2024

Per una Església sinodal

comunió | participació | missió

«Eixampla la teva tenda»

(Is 54,2)

ALGUNES IDEES DEL DOCUMENT DE TREBALL PER A L'ETAPA CONTINENTAL

L'EXPERIÈNCIA DEL PROCÉS SINODAL FINS ARA

Les persones han pogut adonar-se de la veritable naturalesa de l'Església

ELS FRUITS, LES LLAVORS I LES MALES HERBES DE LA SINODALITAT (n. 15-21)

«De l'experiència de sinodalitat viscuda pels qui hi han participat, en sorgeix una profunda reapropiació de la dignitat de tots els batejats, autèntic pilar d'una Església sinodal [i una valoració de] la diversitat de vocacions i carismes que l'Esperit vessa amb abundància imprevisible sobre els fidels» (n. 9)

- Desig dels laics d'implicar-se en l'Església i comprometre's en el món
- Anhel d'una Església creïble, inclusiva, oberta i acollidora
- Sospita que el resultat del Sínode ja estigui predeterminat
- Resistències, manca de participació, comunitats que no s'hi han implicat
- Impacte de la crisi dels abusos sexuals, espinosa i sense resoldre

LA DIGNITAT BAPTISMAL COMUNA (n. 22-24)

«Ha estat un moment preciós per adonar-nos de com tots nosaltres, a través del Baptisme, compartim la dignitat i la vocació comuna de participar en la vida de l'Església» (n. 22)

- Una experiència de novetat i frescor, d'alliberament i de vida nova
- Una manera d'esdevenir una Església missionera
- Un retorn desitjat després d'un allunyament entre els membres de la família

A L'ESCOLTA DE LES ESCRIPTURES (n. 25-28)

Eixampla la tenda, que s'estenguin els teus envelats. Allarga les cordes i reforça les piquetes. (Is 54,2)

«Escoltades avui, aquestes paraules d'Isaïes ens conviden a imaginar l'Església com una tenda, més ben dit, com la tenda de l'encontre, que acompanyava el poble durant el camí pel desert: està cridada a fer-se més espaiosa, però també a desplaçar-se» (n. 27).

- L'Església, un habitatge ampli, però no homogeni, capaç d'acollir tothom
- L'Església oberta, que deixa entrar i sortir (cf. Jn 10,9)
- L'Església en moviment cap a l'abraçada amb el Pare i amb tota la humanitat
- L'Església prompte a buidar-se per deixar-se omplir de Crist en l'Esperit
- L'Església que rep en do lligams més profunds amb Déu i amb els altres

CAP A UNA ESGLÉSIA SINODAL MISSIONERA

Aquí tothom hi pot trobar un lloc i una llar

UNA ESCOLTA QUE ESDEVÉ ACOLLIMENT (n. 32-40)

«L'escolta apareix aquí no com una acció instrumental, sinó com l'assumpció de l'actitud de fons d'un Déu que escolta el seu poble, i el seguiment d'un Senyor que els Evangelis ens presenten constantment escoltant les persones que troba pels carrers de la Terra Santa; en aquest sentit, l'escolta ja és missió i anunci» (n. 11, 1)

- Reconèixer les perifèries com a lloc de conversió i pràctica de l'Evangeli
- Formar-se per escoltar profundament, discernir i acceptar ser transformats
- Evitar la incomprensió, l'exclusió, la marginació
- Atendre bé els joves, la seva formació i acompanyament
- Estar determinats a acollir les persones amb discapacitat
- Comprometre's en la defensa de la vida fràgil i amenaçada en totes les seves etapes
- Escoltar els que se senten exclosos a causa de les seves relacions afectives

GERMANES I GERMANS PER A LA MISSIÓ (n. 41-56)

«Es tracta d'una missió que els catòlics reconeixen que han de dur a terme amb els germans i les germanes d'altres confessions i en diàleg amb els creients d'altres religions, transformant les accions humanes d'atenció als altres en experiències autèntic ament espirituals que anuncien el rostre d'un Déu que té cura dels seus fills» (n. 11, 2)

- Tornar a l'essència de la vida cristiana, a les nostres arrels
- Reconèixer la interconnexió entre els reptes socials i els ambientals
- Crear aliances amb altres confessions i religions, i persones de bona voluntat
- Dialogar i cooperar evitant la confrontació
- Donar nova saba al camí ecumènic
- Encarar la secularització creixent, l'individualisme i la indiferència
- Captar la realitat intercultural, apreciant i comprenent les diferències
- Estar atents a les idees dels «companys de viatge»
- Articular la sinodalitat amb les cultures i els contextos locals

COMUNIÓ, PARTICIPACIÓ I CORRESPONSABILITAT (n. 57-70)

«El compromís de dur endavant la missió exigeix assumir un estil fonamentat en la participació, que correspongui a l'assumpció completa de la corresponsabilitat de tots els batejats per a l'única missió de l'Església que deriva de la comuna dignitat baptismal» (n. 11, 3)

- Construir un model institucional sinodal
- Vèncer el clericalisme, cultura que aïlla el clergat i danya els laics
- Governar encoratjant, implicant, guiant, facilitant la participació i delegant
- Repensar i superar la manca d'igualtat de les dones dins de l'Església
- Avançar cap a una Església comunió de carismes i ministeris diversos

LA SINODALITAT PREN FORMA (n. 71-87)

«La construcció de possibilitats concretes de viure comunió, participació i missió mitjançant estructures i institucions habitades per persones adequadament formades i sostingudes per una espiritualitat viva» (n. 11, 4)

- Donar forma i procediments sinodals a les nostres institucions i estructures
- Avivar l'espiritualitat no reduint-nos a qüestions organitzatives
- Potenciar els consells pastorals i econòmics a tots els nivells
- Evitar les actituds autoritàries que obstaculitzen el camí sinodal
- Formar-se contínuament per a posar en pràctica la sinodalitat
- Tenir cura d'una formació sacerdotal que eduqui a la coparticipació
- Integrar millor la dimensió espiritual en els òrgans de les institucions

VIDA SINODAL I LITÚRGIA (n. 88-97)

«La litúrgia, sobretot l'eucarística, font i cimal de la vida cristiana, que reuneix la comunitat, fent tangible la comunió, permet l'exercici de la participació i nodreix amb la Paraula i els sagraments l'impuls cap a la missió» (n. 11, 5)

- Aconseguir que la litúrgia i la pregària siguin el punt d'unió entre tots
- Procurar que la missa deixi de generar divisió o enfrontaments ideològics
- Evitar l'excessiu protagonisme del sacerdot i la passivitat dels participants
- Vetllar que la predicació aporti concrecions per a la vida dels cristians
- Revisar els actuals impediments d'accés a la comunió
- Formar per superar la incomprensibilitat del llenguatge utilitzat
- Promoure i evangelitzar la religiositat popular

ELS PROPERS PASSOS

Tothom està cridat a participar en aquest viatge, ningú no n'està exclòs

UN CAMÍ DE CONVERSIÓ I REFORMA (n. 98-103)

«Caminar junts com a Poble de Déu requereix reconèixer la necessitat d'una contínua conversió, individual i comunitària. En el pla institucional i pastoral, es tradueix en una reforma igualment contínua de l'Església, seguint les petjades de l'impuls de l'"aggiornamento" incessant, llegat preciós del Concili Vaticà II» (n. 101)

- Ser una Església que surt en missió excedint la simple conservació
- Ser una Església que discerneix a la llum de la Paraula i dels signes dels temps
- Ser una Església que interioritza el que Jesús fa i diu en els evangelis
- Ser una Església que dialoga per accedir als dons que l'Esperit li ofereix
- Ser una Església que aprèn a créixer en una harmonia sincera
- Ser una Església conscient que aquest procés sinodal és només un primer pas

PAUTA PER CONTRIBUIR A L'ASSEMBLEA DE LES ESGLÉSIES D'EUROPA

Després d'haver llegit el document o aquest petit resum, i en un clima de pregària, respon breument a aquestes preguntes:

1. Què s'adiu més amb la realitat que nosaltres vivim? Què us sembla nou o il·luminador?

2. A partir de la nostra realitat, amb què no esteu d'acord? Quines qüestions s'haurien d'afrontar en les properes fases del procés sinodal?

3. Quines són les prioritats i accions que es poden compartir amb les altres Esglésies locals del món i ser debatudes l'octubre de 2023 durant la Primera Sessió de l'Assemblea sinodal?

En acabar la reflexió, abans del 10 de gener de 2023, es pot enviar un resum d'un foli com a màxim a la Comissió diocesana del Sínode sinode@bisbatgirona.cat

BISBAT DE GIRONA

Més informació i document complet:
www.bisbatgirona.cat/sinode